

Bilag til beretn. om den 53. internat. arbejdskonference i Genève 1969.

Artikel 6.

Med henblik på opfyldelsen af denne konvention kan en medlemsstat medregne den beskyttelse, der ydes gennem en forsikring, som — omend den ikke ifølge dens lovgivning er obligatorisk på tidspunktet for ratifikationen for berettigede personer:

- a) er undergivet tilsyn af det offentlige eller administreres i henhold til nærmere foreskrevne regler af arbejdsgivere og arbejdere i fællesskab;
- b) omfatter en væsentlig del af de personer, hvis arbejdsfortjeneste ikke overstiger en faglært, mandlig arbejders, som defineret i artikel 22, stk. 6; og
- c) eventuelt i forbindelse med andre former for sikring opfylder denne konventions bestemmelser.

Artikel 7.

De tilfælde, der begrunder ret til ydelser, er

- a) behov for læge- eller hospitalsbehandling og, under nærmere foreskrevne omstændigheder, behov for forebyggende læge- eller hospitalsbehandling;
- b) uarbejdsdygtighed som følge af sygdom, der medfører tab af arbejdsfortjeneste, som defineret ved de enkelte staters lovgivning.

Afsnit II. Læge- og hospitalsbehandling.

Artikel 8.

Enhver medlemsstat skal under nærmere foreskrevne omstændigheder sikre de af ordningen omfattede personer ydelse af læge- og hospitalsbehandling af helbredende eller forebyggende art, for så vidt angår det i artikel 7, a), omhandlede tilfælde.

Artikel 9.

Den i artikel 8 omhandlede læge- og hospitalsbehandling skal ydes med henblik på at bevare, genoprette eller forbedre den pågældendes sundhedstilstand og arbejdsevne samt evne til at imødekomme sine personlige behov.

Artikel 10.

I det i artikel 7, a), omhandlede tilfælde skal retten tilkomme

- a) samtlige arbejdstagere, herunder læringe, samt deres hustruer og børn; eller
- b) nærmere bestemte grupper af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen, udgørende mindst 75 pct. af hele den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen samt disses hustruer og børn; eller
- c) nærmere bestemte grupper af indbyggere, udgørende mindst 75 pct. af samtlige indbyggere.

Artikel 11.

Såfremt en i medfør af artikel 2 afgivet erklæring er gældende, skal retten i det i artikel 7, a), omhandlede tilfælde tilkomme

- a) nærmere bestemte grupper af arbejdstagere, udgørende mindst 25 pct. af samtlige arbejdstagere, samt deres hustruer og børn; eller
- b) nærmere bestemte grupper af arbejdstagere i industrivirksomheder, udgørende mindst 50 pct. af samtlige arbejdstagere i industrivirksomheder, samt deres hustruer og børn.

Artikel 12.

Personer, der modtager en socialforsikringsydelse i anledning af invaliditet, alderdom, forsørgerens død eller arbejdsløshed, og eventuelt deres hustruer og børn skal fortsat være berettiget til ydelser under nærmere foreskrevne omstændigheder i det i artikel 7, a), omhandlede tilfælde.

Artikel 13.

Den i artikel 8 omhandlede læge- og hospitalsbehandling skal som minimum omfatte

- a) behandling af praktiserende læge, herunder besøg i hjemmet;
- b) specialistbehandling på hospital for indlagte og ambulante behandlede patienter samt den uden for hospitalerne til rådighed stående specialistbehandling;
- c) den af en praktiserende læge eller anden autoriseret person ordinerede nødvendige medicin;
- d) hospitalsindlæggelse, om nødvendigt;
- e) tandbehandling, som nærmere foreskrevet; og